

er man nået til ved at forhøje de i den første egentlige kornlov af 1940 fastsatte afleveringspriser med den procent, hvormed omkostningerne ved kornavlén er steget fra 1940 til 1951.

Da brødkornsavlén som anført foran skønnes at blive utilstrækkelig til at dække det nødvendige forbrug til brød, må det påregnes, at der vil blive afleveret et vist kvantum foderkorn, der ikke vil finde anvendelse som ombytningkorn, og som derfor i forbindelse med et kvantum udenlandsk foderkorn agtes fordelt til det mindre landbrug til en reduceret pris, som delvis kompensatió for den binding af prisen på smør, mælk og fløde, der nu søges gennemført.

Lovforslaget har været drøftet med landbrugets organisationer, der alle i princippet var enige om, at befolkningens brødforsyning skulle sikres ved udskrivning. Fra landbrugsrådet, der består af landbo- og

andelsforeningerne, har man imidlertid kun ment at kunne gå med til en samlet påligning af 450 000 tons, hvilket i forbindelse med en forventet import af 44 000 tons hvede i henhold til den internationale hvedeaftale mentes at dække brødforsyningen, medens regeringen ikke finder det forsvarligt at gå med til en mindre påligning end anført i forslaget, dels fordi den finder det usikkert, i hvilket omfang det pålignede kvantum som følge af forbeholdsretten bliver afleveret, dels fordi skønnet med hensyn til brødkornshøstens størrelse er så usikkert, og fordi aflevering af et større kvantum brødkorn end pålignet vil bevirke, at staten vil blive ude af stand til at levere ombytningkorn. Fra husmandsforeningernes side blev det gjort til en forudsætning for deres tilslutning, at regeringen ikke gik længere ned med udskrivningen.